

Jóel könyve és a laodíceai Hetednap Adventista Egyház – Harmincegyedik rész

Jeff Pippenger

2026-01-18

Harmincegyes szám

A Máté könyvében található utolsó három messiási beteljesedés a vasárnaptörvény útjelzőjének három elemét azonosítja: Isten népének szétszórását a vasárnaptörvénynél, amint azt előképezte a kis nyáj szétszórása 1844. október 22-én, valamint a tanítványok szétszórása a keresztnél. Mindkét szétszórás a vasárnaptörvénnyel esik egybe. Galileával összefüggésben, amely egy prófétai fordulópont jelképe, azok az emberek, akik a vasárnaptörvényig sötétségben voltak, ki fognak hívni a sötétségből. Ezek a személyek Isten másik nyája, a tizenegyedik óra munkásai, akik a szombat körüli küzdelem kérdésére ébrednek rá, miközben kihívatnak Babilonból. Babilonból való kihívásuk az ítélet második szakasza, amely Isten házában kezdődik, majd a vasárnaptörvénynél szembesíti a Jeruzsálemben kívül levőket.

A tizedik messiási útjelző a vasárnaptörvény miatti szétszórás

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor a tanítványok mind elhagyták őt, és elfutottak. Máté 26:56.

Előrejelzés

Kelj föl, ó kard, pásztorem ellen és a férfi ellen, aki az én társam — így szól a Seregek Ura: verd meg a pásztort, és elszélednek a juhok; és én kezemet a kicsinyekre fordítom. Zakariás 13:7.

„Hamarosan nagymértékben szétszórátunk, és amit teszünk, azt gyorsan kell megtennünk.”
Fundamentals of Christian Education, 535.

„Eljön az idő, amikor elkülönítenek és szétszórnak bennünket, és mindegyikünknek meg kell állnia anélkül a kiváltság nélkül, hogy a velünk azonos drága hitűekkel közösségben lehetne; és miként állhatnál meg, ha Isten nincs melletted, és nem tudod, hogy ő vezet és irányít téged?”
Review and Herald, 1890. március 25.

A tizenegyedik messiási útjelző a pogányok elhívása

Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Zebulon földje és Naftali földje, a tenger felé vezető úton, a Jordánon túl, a pogányok Galileája; a nép, amely sötétségben ült, nagy világosságot látott; és azoknak, akik a halál földjén és árnyékában ültek, világosság támadt. Máté 4:14–16.

Jövendölés

Mindazáltal a homály nem lesz olyan, mint amilyen nyomorúsága idején volt, amikor először enyhébben sújtotta Zebulon földjét és Naftáli földjét, később pedig súlyosabban nyomorította meg a tenger útja felől, a Jordánon túl, a népek Galileájában. A nép, amely sötétségben járt, nagy világosságot látott; akik a halál árnyékának földjén lakoznak, azokra világosság ragyogott. Ézsaiás 9:1, 2.

A vasárnapi törvény idején a késői eső mérték nélkül árad ki, és a pogányok nagy világosságot látnak. Az üldözés szétszórja a hűségeseket, és elterjeszti az üzenetet.

„Átadnak majd titeket tanácsoknak, ... sőt helytartók és királyok elé is visznek benneteket énérettem, biznyságul nekik és a pogányoknak.” Máté 10:17, 18, R. V. Az üldözés terjeszteni fogja a világosságot. Krisztus szolgálát e világ nagyjai elé viszik, akik egyébként talán soha nem hallanák az evangéliumot. Az igazságot ezeknek az embereknek félremagyarázták. Hamis vádakat hallgattak Krisztus tanítványainak hite felől. Gyakran valódi jellegének megismerésére az egyetlen lehetőség számukra azok biznyságtétele, akiket hitük miatt bírói vizsgálat alá vonnak. A kihallgatás során felelniük kell, bíráiknak pedig meg kell hallgatniuk a tett biznyságtételt. Isten kegyelme szolgálóinak adatik majd, hogy megfeleljenek e szükségnek. „Megadatik nektek” — mondja Jézus — „abban az órában, mit szóljatok. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátok Lelke az, aki szól tibennetek.” Amint Isten Lelke megvilágosítja szolgálói elméjét, az igazság isteni erejében és drágaságában tárul majd eléjük. Akik elutasítják az igazságot, felkelnek majd, hogy vádolják és sanyargassák a tanítványokat. De veszteség és szenvedés között, még a halálig is, az Úr gyermekeinek isteni Példaképük szelídségét kell kinyilvánítaniuk. Így lesz látható a Sátán eszközei és Krisztus képviselői közötti ellentét. A Megváltó felmagasztaltatik majd a fejedelmek és a nép előtt.

„A tanítványok nem részesültek a vértanúk bátorságában és állhatatosságában addig, amíg ilyen kegyelemre szükség nem volt. Akkor beteljesedett a Megváltó ígérete. Amikor Péter és János biznyságot tettek a Szanhedrin tanácsa előtt, az emberek „csodálkoztak; és felismerték róluk, hogy Jézussal voltak”. Apostolok cselekedetei 4:13. Istvánról pedig meg van írva, hogy „mindazok, akik a tanácsban ültek, szemeiket ráfüggesztve, olyannak látták az arcát, mint egy angyal arcát”. Az emberek „nem tudtak ellenállni annak a bölcsességnek és Léleknek, amellyel szólt”. Apostolok cselekedetei 6:15, 10. Pál pedig, amikor a császárok törvényszéke előtt folyt peréről ír, ezt mondja: „Első védekezésem alkalmával senki sem állt mellém, hanem mindenki elhagyott engem.... De az Úr mellém állt, és megerősített engem; hogy általam az igehirdetés teljesen elvégeztessék, és a pogányok mind meghallják: és megszabadultam az oroszlán torkából.” 2 Timóteus 4:16, 17, R. V.

„Krisztus szolgálóinak nem kellett előre megfogalmazott beszédet készíteniük arra az esetre, amikor törvény elé állítják őket. Felkészülésüknek napról napra kellett történnie, Isten Igéjének drága igazságait szívükben őrizve, és imádság által hitüket erősítve. Amikor pedig próba elé kerültek, a Szentlélek emlékeztetükbe idézte éppen azokat az igazságokat, amelyekre szükségük volt.” Jézus élete, 354, 355.

Az ítélet Isten házán kezdődik szeptember 11-én, és a vasárnap törvénynél ér véget, amikor az ítélet ezután Isten másik nyájára száll át, amely Isten házán kívül van.

A tizenkettedik messiási jelzőkő: ítélet a pogányoknak

Hogy beteljesedjék, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Íme, az én szolgám, akit választottam; az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködik az én lelkem: az én Lelkemet adom reá, és ítéletet hirdet a pogányoknak. Nem verseng, és nem kiált; szavát sem hallja senki az utcákon. A megrepedezett nádszálat nem töri el, és a füstölgő mécsbelet nem oltja ki, mígnem győzelemre viszi az ítéletet. És az ő nevében reménykednek majd a pogányok. Máté 12:17–21.

Előrejelzés

Íme az én szolgám, akit támogatok; választottam, akiben gyönyörködik lelkem; rá helyeztem Lelkemet: ítéletet visz a nemzetekhez. Nem kiált, és nem emeli fel szavát, sem nem hallatja hangját az utcán. A megrepedezett nádat nem töri el, és a füstölgő mécsbelet nem oltja ki: hűségesen viszi véghez az ítéletet. Nem lankad el, sem meg nem törik, míg ítéletet nem szerez a földön: és a szigetek az ő törvényére várnak. Ézsaiás 42:1–4.

Az Isten háza feletti ítélet lezárulása 2023 júliusában kezdődött, amikor egy hang hallatszott az utcákon, ahol Mózes és Illés holtan feküdt a száraz csontok halott völgyében. Amikor a hang hallatszott, az ítélet lezárulása megkezdődött az Isten háza számára, és a pogányok ítélete felé haladt tovább. Máté könyvében tizenkét messiási beteljesedés található, amelyek azonosítják a száznegyvennégyezer reformmozgalmának fő útjelzőit. E tizenkét útjelző előképét a Messiás adja. 1989; 1996; 2001. 09. 11.; 2020. július 18.; 2023. július; 2024; az Éjféli Kiáltás, a papok különválasztása és a vasárnaptörvény mind azonosítva vannak, úgy, hogy 2001. 09. 11.-ének van egy belső és egy külső tanúja, a vasárnaptörvénynek pedig a szétszórás belső tanúja, majd két tanúja a tizenegyedik óra munkásainak ítéleti időszakából. A száznegyvennégyezer reformmozgalmának kilenc útjelzője közvetlenül azonosítva van Máté könyvében.

Máté az Újszövetség alfája, a Jelenések pedig az ómegája. Máté prófétai remekmű, amelynek jelentősége az utolsó napokig lepecsételve maradt. Tartalmazza az ómega tizenkét fejezetét, amelyek megfelelnek a Genézis tizenegyedik–huszonkettedik fejezetei alfájának. Mint a Jelenések alfája, párhuzamban áll Dániel és a Jelenések ihletett kapcsolatával. Ami Dániel és a Jelenések könyveiről e prófétai kapcsolatukat illetően kijelentetett, az igaz Máté és a Jelenések kapcsolatára is. Amit e vonalak mentén közöltünk velünk, az a következőnek felelne meg:

Máté könyvében ugyanaz a prófétai vonal folytatódik, mint a Jelenések könyvében.

„A Jelenések könyve lezárt könyv, de ugyanakkor megnyitott könyv is. Csodálatos eseményeket jegyez fel, amelyek e föld történelmének utolsó napjaiban fognak bekövetkezni. E könyv tanításai határozottak, nem misztikusak és nem érthetetlenek. Benne ugyanaz a prófétai vonal kerül elő, mint Dániel könyvében. Egyes próféciákat Isten megismételt, ezzel megmutatva, hogy jelentőséget kell tulajdonítani nekik. Az Úr nem ismételt meg olyan dolgokat, amelyeknek nincs nagy jelentőségük.” Manuscript Releases, 9. kötet, 8.

Máté könyve a Jelenések könyvéhez és Dánielhez hasonlóan ugyanazt a „prófétai vonalat” veszi fel, és ez a Jelenések könyvében jut teljességre, mert a „complement” szó tökéletességet jelent.

„A Jelenések könyvében a Biblia valamennyi könyve találkozik és lezárul. Itt található Dániel könyvének kiegészítése. Az egyik prófécia; a másik kinyilatkoztatás. A lepecsételt könyv nem a Jelenések könyve, hanem Dániel próféciájának az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik. Az angyal ezt parancsolta: „Te pedig, Dániel, zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le e könyvet a vég idejéig.” Dániel 12:4.” Az apostolok története, 585.

Máté, Dániel és a Jelenések könyve ugyanaz a könyv.

„Dániel könyve és a Jelenések könyve egy. Az egyik prófécia, a másik kinyilatkoztatás; az egyik lepecsételt könyv, a másik megnyitott könyv. János hallotta azokat a titkokat, amelyeket a mennydörgések hirdettek, de azt a parancsot kapta, hogy ne írja le azokat.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 971.

Fontosnak tűnt időt szánni arra, hogy Máté könyvét olyan összefüggésbe helyezzem, amely hangsúlyozhatja annak prófétai jelentőségét, hogy Péter Cézarea Filippiben volt, mielőtt a tanulmányt visszavezettem volna Jóel könyvéhez. Megkísérlem összefoglalni Máté könyvére vonatkozó megfigyeléseimet, annak szemléltetésére, hogy milyen rendkívüli prófétai jelentősége van annak, hogy Péter Cézarea Filippiben volt, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenharmadiktól tizenötödik verséig terjedő szakaszában Paniumként szerepel.

Máté könyve három elkülönülő prófétai vonalra tagolódik. Az első vonal az első tíz fejezet; a második vonal a következő tizenkét fejezet, amelyet a hat fejezetből álló harmadik vonal követ. Az első tíz fejezet a Jelenések tizenegyedik fejezetének első angyalát jelképezi, a következő tizenkét fejezet a Jelenések tizenegyedik fejezetének második angyalát jelképezi, az utolsó hat fejezet pedig a Jelenések tizenegyedik fejezetének harmadik angyalát jelképezi. Ezt a megfigyelést még nem bizonyítottam be világosan, de ez könnyen megtehető. Mielőtt ezt megtennénk, szeretném tovább felvázolni néhány szélesebb ecsetvonással azt a vázlatot, amely Máté könyve.

A tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő második vonalat a második angyal jelképezi, és a második angyal mindig megkettőződést azonosít, mert Babilon elesett, elesett. A Teremtés könyvének tizenegyedik fejezetétől a huszonkettedikig terjedő szakasza feltárja az ígéretet, majd Isten háromlépcsős szövetségét egy kiválasztott néppel, Ábrám pátriárkán keresztül. E tizenkét fejezetnek éppen a középső verse a „körülmetélést” jelöli meg a szövetség jeleként, és ez a három lépés közül a másodikban lett megalapítva. Máté párhuzamos szövetségi vonalának éppen a középső verse az, amikor Simon Barjona neve Péterre változik.

Én pedig azt mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel egyházamat; és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta. Máté 16:18.

Péter neve a száznegyvennégyezeret jelképezi, és ő azt az osztályt képviseli, amely a Krisztus üzenetének meghallására alapozza hitét. Nem pusztán a Jézusról szóló üzenetet, hanem azt az üzenetet, amelyről Jézus úgy azonosította, hogy magától az Úrtól adatott Péternek.

Így szólt hozzájuk: Ti pedig kinek mondotok engem?

Simon Péter pedig felelvén monda: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. És Jézus felelvén monda neki,

Boldog vagy, Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Máté 16:15–17.

Péter hite azon alapul, hogy Jézus Krisztussá lett — a Messiássá. Péter neve megváltozik, miként Ábrámé is, hogy egy szövetségi kapcsolatot jelöljön, és neve egyenlő a 144 000-rel; és éppen abban a versben a nagy küzdelem egy Sziklaként kerül azonosításra, aki egy egyház alapja, amely győzedelmeskednék a pokol egyházai fölött. A száznegyvennégyezer egy kiválasztott szövetségi nép végső megnyilvánulása, és Péter ezt a csoportot képviseli.

Péter egyúttal az első keresztény egyházat, a tanítványok egyházát is jelképezi, mert ez az a történeti korszak, amelyben Krisztus egyháza alapját lefektette. Krisztus az alap, és Ő a zárókő is, Péter pedig az első keresztény menyasszony és az utolsó keresztény menyasszony jelképe. Ezért Péter egyetlen versben egyszerre alfa- és ómega-jelkép.

Az az egy vers tizenkét fejezet középponti verse, amelyek a második angyal üzenetét jelképezik, és Péter „kettős szerepet tölt be” mint az első menyasszony és az utolsó menyasszony. Az utolsó menyasszony háborúban lesz a Sátán zsinagógájával, és az utolsó menyasszony két csoportból fog állni. Az egyik csoport a száznegyvennégyezer, a másik csoport pedig a nagy sokaság. A nagy sokaságot Szmirna jelképezi, a száznegyvennégyezret pedig Filadelfia.

A száznegyvennégyezer a filadelfiaiak, és Péter nevének megváltoztatása a tizennyolcadik versben a száznegyvennégyezer elpecsételését jelképezi. Ő az elpecsételtek jelképe, és ebben a versben, a tizenkét szövetségi fejezet középső versében, egybeesik a Genézis tizenkét fejezetének középső versével, ahol a körülmétkedés mint jel van megjelölve. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetétől a huszonkettedikig terjedő fejezetek adják a szövetségi bizonyoságtétel tizenkét fejezetének harmadik vonalát, és e tizenkét fejezet középső verse azonosítja a Jelenések 17 paráznájának házasságát a föld királyaival.

A fenevad pedig, amely volt, és nincs, maga a nyolcadik, és a hét közül való, és veszedelemre megy. Jelenések 17:11.

Ez az ígevers a nagy Babilon végső bukásának azonosításával kapcsolatos, és Bábel első bukása a Genézis tizenkét fejezetből álló szövetségi vonalának első fejezetében történt. Péter a százhuszonnégyezret képviseli a középső versben, amely összhangban áll a Genézis középső versével. A Jelenések könyvének középső versében a nagy Babilon bukása lezárja Nimródnak, Bábel nagy vadászának történetét.

E három prófétai vonal mindegyikének középső versei vagy Isten pecsétjét, vagy a fenevad bélyegét azonosítják. A Genézisben kezdődő babiloni halálszövetség a Jelenések könyvében jut el a végéhez. Ezzel mindhárom vonalra kezdetet és véget helyez, amikor azok egymás mellé állítva, sort sorra vetve egyesülnek. Ahol Péter a Szikla és a pokol kapui közötti nagy küzdelem jelképeként szerepel, az a második angyal üzenete, mert a második angyal üzenete ez: elesett Babilon (Nimród), elesett (Róma paráznája). Máté három vonalának második vonala a második angyal üzenete, mert Babilon két bukását azonosítja. Hamis házasságot mutat be éppen ott, ahol az igaz házasság beteljesedik: a vasárnaptörvénynél. A „8” számot Isten népének hamisítványaként

ábrázolja, akik az igazi nyolcak. A pápaság is úgy jelenik meg, mint amely Istent hamisítja, mert volt, és mégis van, és fel fog szállni. Ott száll fel, éppen ott, ahol a zászló felemelkedik — a vasárnaptörvénynél.

Máténál tizenkét messiási beteljesedés található, és az Ószövetségben a Messiásra vonatkozó próféciaák száma háromszáz és ötszáz közé tehető. Máté tizenkét közvetlenül azonosított beteljesedést tartalmaz, messze többet, mint a másik három evangélium bármelyike. Ez a tizenkét beteljesedés egybeesik a száznegyvennégyezer reformmozgalmának kilenc különálló útjelzőjével. A kilenc a teljességet jelképezi, mert a „kilencen” túl nincs más szám, hiszen minden, a „kilencet” követő mennyiség csupán az egytől kilencig terjedő kilenc számjegyet és a nullát használja. A kilenc teljesség. E kilenc útjelző közül kettőhöz Máté beteljesedései közül egynél több tartozik. 9/11-hez kettő, a vasárnapi törvényhez pedig három.

A vég ideje 1989-ben, az üzenet hivatalos rögzítése 1996-ban, ezt követte 9/11, majd 2020. július 18-ának csalódása, majd a pusztában kiáltó szó 2023 júliusában, amely 2024 feltámadásához vezetett, ami az Éjféli Kiáltáshoz vezet, majd ezt követi a papok szétválasztása, amely a vasárnaptörvénynél tetőzik. Kilenc útjelző, amelyek közül az egyiknek két tanúja van, a másiknak pedig három tanúja; 9/11-nek kettő, a vasárnaptörvénynek pedig három. Ez azt jelenti, hogy a száznegyvennégyezer reformvonalában 9/11 két tanújától a vasárnaptörvény három tanújáig terjedő szakasz jelöli a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejét. A tizenkét útjelző minden reformmozgalommal egybeesik, és ezáltal hangsúlyozza és azonosítja a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejét 9/11-től a vasárnaptörvényig.

Ezáltal két tanút azonosít szeptember 11-én, és három tanút a vasárnaptörvénynél. A szeptember 11-i két tanú a második angyal üzenete, a vasárnaptörvénynél levő három tanú pedig a harmadik angyal üzenete. Ezért a Máté messiási próféciainak beteljesedéseivel létrehozott vonal elkülöníti és felnagyítja a pecsételés idejét, miközben a második angyalt a pecsételés ideje történetének alfajaként, a harmadik angyalt pedig az omegajaként azonosítja. Ez azt jelenti, hogy a pecsételés idejét egy kettes szám és egy hármas szám fogja közre, ily módon a huszonhármast, az engesztelés jelképét, a pecsételés teljes története fölé helyezve.

Máté könyvében három prófétai vonal található, amelyek rendre az első, a második és a harmadik angyalt jelképezik, és hogy a Máté második vonalában lévő tizenkét fejezet a száznegyvennégyezerrel kötött szövetséget jelenti, mert ez a Genézis Ábrámmal kötött alfa szövetségének ómegája. Ez azt is jelenti, hogy a második angyal esetében, amikor Péter egyszerre az első és az utolsó keresztény menyasszonyt képviseli, Péter megkettőződése megalapozza a második angyalban megkívánt prófétai megkettőződést. Három tanúbizonyosság alapján a tizenkettő száma az a kötél, amely a tizenkét fejezetből álló három vonalat összeköti, ezért amikor Máté könyvében a tizenkettő számának egy másik megjelenését találjuk, annak összhangban kell állnia a Máté könyvében szereplő másik tizenkettővel.

Máté tizenkét fejezete, amelyek a szimbolikus tizenegyedik számmal kezdődnek, és annak szimbolikus megfelelőjével, a huszonkettedik számmal végződnek, összhangban állnak a százhuszonnégyezer reformvonalával, amelyet a tizenkét messiási beteljesedés képvisel; ezáltal a

második angyal vonalában egy második „megkettőződés” nyilvánul meg. A tizenkét messiási beteljesedés a tizenkét fejezettel együtt a második angyal „megkettőződése”, de összeszorozva 144 000-et jelentenek. Péter megkettőződik, és a tizenkettő száma is megkettőződik. Ezek a megkettőződések teljesítik be Babilon kétszeri bukásának megkettőződését.

A tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő szakasz a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének második angyalát képviseli. A tíz a próba jelképe, és a három próba közül az első Máté első tíz fejezete. A „tíz” próbát jelképez. Mivel Máté a Jelenések ómegájának alfája, ezért bármelyik könyv első fejezete Jézus Krisztus kinyilatkoztatásával kezdődik. Az első fejezetben József próbája az, hogy hisz-e az angyalnak vagy sem. Az ő ellenpárja Keresztelő János apja, Zakariás volt, aki nem hitt, és ugyanazon próbában elbukott. Az egyik elfogadta a gondviselészerű születést, a másik kételkedett.

A második fejezetben Heródes félt egy új király születésétől, József és Mária pedig Egyiptomba menekültek. A harmadik fejezetben Keresztelő János hozta az első próbát, egy olyan első próbát, amelyet White testvér élet-halál próbának nevez, mert ezt írta: „akik elutasították János üzenetét, azoknak Jézus sem használhatott.” Az első angyal olyan próbaüzenet, amely arra szólítja fel az embereket, miként János is, hogy féljék Istent, mert eljött Isten ítéletének órája. Ezt János képviseli, amikor ezt kérdezte: „kicsoda intett meg titeket, hogy meneküljete az eljövendő harag elől?”

Ezután a negyedik fejezetben Jézus negyven napig böjtöl, amely három különálló próbával éri el tetőpontját, mert az első angyal üzenetében mindig e három próba jelenik meg. Ezután Jézus elkezdte lerakni az alapokat tanítványainak kiválasztásával, mert Ezsdrás és Nehémiás idején a templom alapjai az első rendelet történetében rakattak le, és a milleriták idején az alapok az első angyal történetében rakattak le. Az alapok a boldogmondások, amelyeket azután csodái követnek, s ezek ahhoz vezettek, hogy kiküldte a tizenkét tanítványt egészen a tizedik fejezet végéig. Ekkor a tizenkét tanítvány a helyére került, és az ihletés azonosítja, hogy a tanítványok voltak a keresztény egyház alapja. A tizenegyedik fejezetre az alapok elkészültek.

A tizenegyedik fejezetben a tanítványok önállóan szolgálnak, Jézus pedig egyedül van, ami egyértelmű törést jelöl ki a tizedik és a tizenegyedik fejezet között. Az első a tizedik fejezetig az első angyal üzenete tart; ez a második elérékezésével ér véget. A második angyal megosztást, elkülönülést idéz elő, miként a milleriták és a protestánsok esetében. A tizedik fejezet azzal zárul, hogy Jézus elválik a tanítványoktól, a tizenegyedik fejezetben pedig egyedül van.

A tizenegyedik fejezettől a huszonkettedikig terjedő szakasz a második angyalt jelképezi, amely a huszonharmadik fejezettől a huszonnyolcadikig terjedő szakaszhoz vezet, mint a harmadik angyal harmadik vonalához. Természetesen a harmadik angyal a vasárnapi törvényhez érkezik, amit a huszonhatodik és huszonnyolcadik fejezet közötti páska jelképez. A „23” az engesztelés jelképe, és e hat fejezet közül az első az első angyal üzenetét jelképezi, az utolsó három fejezet pedig a harmadik angyal üzenetét. A középen levő két fejezet (24 és 25) a második angyalt jelképezi. Az utolsó három fejezet „23” meghatározott útjelzőt tartalmaz, amelyek a „23.” fejezetet — mint az első angyalt vagy a kezdetet — és a huszonhatodiktól a huszonnyolcadikig terjedő fejezeteket —

mint a harmadikat — „23” útjelzővel hozzák összhangba. A 23. fejezet az első angyal, a következő két fejezet a második angyal, az utolsó három fejezet pedig a harmadik angyal.

A Mátéban található harmadik vonal a harmadik angyalt jelképezi, és három lépésre tagolódik. A 23. fejezet az első lépés és az első angyal. A 24. és 25. fejezet a második lépés és a második angyal. A 26., 27. és 28. fejezet a harmadik lépés és a harmadik angyal. Egy fejezet az első angyalnak, két fejezet a második angyalnak és három fejezet a harmadiknak. A harmadik, amely a páska, amely a keresztet jelképezi, amely viszont a vasárnaptörvénnyel áll összhangban, a pünkösöd által is jelképezve van.

A pünkösöd az 50-es szám, az 50 pedig a jubileum jelképe. A jubileum magában foglalja a negyvenkilencedik évet, a hét évből álló hetedik ciklus végét. A 49-es szám megelőzi az 50-es számot, de közvetlenül kapcsolódik hozzá. Máté harmadik sora a 23. fejezettel kezdődik, ezt pedig két fejezet (24, 25) követi, amelyek összege 49, közvetlenül a harmadik angyal előtt, amely az 50-es számot jelképezi.

A hat fejezetből álló sor kezdete „23”, és a vége „23” útjelző, továbbá a 26. fejezetnek a 27. és 28. fejezethez való hozzáadásából származó összeg „81”, ami a papok jelképe, beleágyazva magukba azokba a versekbe, amelyek azonosítják a vér kiontását, amelyet a Mennyei Főpap használna főpapi szolgálatában. Ezért Az Idők Jele?

„81. fejezet — „Feltámadott az Úr””

„Ez a fejezet a Máté 28:2–4, 11–15 alapján készült.” Jézus élete, 780.

A „81” szám a papságot jelképezi, és a Lévitikus 8-ban a papok felszentelésének hét napja kerül bemutatásra. A Számok 8. fejezetében a léviták megtisztítása kerül bemutatásra. A 2 Krónikákban „81” pap áll ellen Uzziás királynak, és ez a szakasz közvetlenül hozzájárul a száznegyvennégyezer elpecsételéséről szóló üzenet megalapozásához.

Amikor azonban megerősödött, felfuvalkodott a szíve a maga vesztére; mert vétkezett az Úr, az ő Istene ellen, bement az Úr templomába, hogy füstölőszert égessen a füstölőoltáron. Azaria pap is bement utána, és vele együtt az Úr nyolcvan papja, derék férfiak. És ellene álltak Uzziás királynak, és ezt mondták neki: Nem téged illet, Uzziás, hogy füstölőszert égess az Úrnak, hanem a papokat, Áron fiait, akiket erre szenteltek fel, hogy füstölőszert égessenek. Menj ki a szentélyből, mert vétkeztél, és ez nem lesz dicsőségedre az Úr Istentől.

Akkor Uzziájá megharagudott, és füstölőedény volt a kezében, hogy füstölőszert áldozzon; és miközben haragudott a papokra, a poklosság felütötte magát a homlokán a papok szeme láttára az Úr házában, a füstölőoltár mellett. Azarjá, a főpap, és vele együtt az összes pap ránéztek, és íme, poklos volt a homlokán; ezért kivezették őt onnan, sőt ő maga is sietett kimenni, mert az Úr megverte őt. Uzziájá király pedig poklos maradt halála napjáig, és elkülönített házban lakott, mivel poklos volt; mert ki volt zárva az Úr házából. Fia, Jótám pedig a király háza fölött állt, és ítélte az ország népét. 2Krónikák 26:16–21.

A nyolcvanegy mint jelkép azokhoz a papokhoz kapcsolódik, akik elleneztek Uzziás erőfeszítéseit, hogy áldozatot mutasson be a szentélyben. Az Uzziásról szóló szakasz prófétai szerkezete

összhangban áll Dániel könyve tizenegyedik fejezete tizenegyedik és tizenkettedik versének prófétai szerkezetével. Mindkét szakasz egy déli királyt azonosít, akinek szíve felfuvalkodik a katonai győzelmektől, és különösen egy északi király felett aratott közelmúltbeli győzelemtől. Amikor Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse Ptolemaiosz által teljesezett be a raphiai csatában, ő is, miként Uzziás, áldozatot kívánt bemutatni a jeruzsálemi szentélyben, de a papok ellenálltak neki. Sorra, sorról sorra a két tanú azonosítja a csaknem véget ért ukrainai háborút.

A Jézus élete nyolcvanegyedik fejezete a Máté 28-on alapul, és Krisztust úgy mutatja be, mint aki felemelkedik, hogy megkezdje szolgálatát mint a mennyei Főpap.

Az elmondottaknak pedig ez a summája: olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség trónusának jobbára ült. Zsidókhöz 8:1.

A „81” szám a papok jelképe, és Máté harmadik vonalának harmadik lépése a 26., 27. és 28. fejezetben összesen 81-et ad ki. A második lépés összege 49, az első lépése pedig 23. A nyolcvanegy 80 papot és egy főpapot jelképez Uzziás bizonyágtételében. Ezen a szinten a 80 pap emberi, a főpap pedig isteni. A 81 az istenségnek az emberséggel való egyesülését jelképezi. A nyolcvanegy számban az egy az istenséget jelképezi.

Az egyes szám a tizenegyben az emberiséget és az istenséget is jelképezi. A huszonegy számában az egyes az istenséget, a húsz pedig az emberiséget jelképezi. A kettő és egy kombinációja látható az emmausi úton lévő tanítványokban.

A három és egy egyesülése az emberi és az isteni természet, amint azt Sidrák, Misák és Abédnegó tüzes kemencéje szemlélteti.

A négy és egy kombinációja azt jelzi, hogy az istenségnek az emberséggel való egyesülése a negyedik nemzedékben megy végbe.

Az öt és egy kombinációja a vőlegényre váró öt szüzet jelöli.

A hat és az egy együttese az embernek a hetednap szombathoz való viszonyát jelképezi, amelynek Istensége az Úr. A „hat” szám az ember jelképe, az egy pedig Krisztus.

A hét és egy kombináció a hetedik, laodiceai gyülekezetnek a filadelfiai tapasztalatba való átmenetét jelképezi.

A 81 a papoknak és a főpaphoz való viszonyuknak a jelképe.

A kilenc és egy kombinációja a beteljesedést jelöli. A terhesség kilenc hónapig tart. Noéhoz kilenc nemzedék vezetett, és utána is kilenc nemzedék következett, amelyek a szövetséghez vezettek. Jézus a kilencedik órában lehelte ki lelkét. A kilenc és egy kombinációja népének elpecsételési munkája befejezésének azonosítója.

Ebben az összefüggésben az egy az emberség és az istenség egyesülése, a kettes a mennyei Tanító, aki az emberiséget tanítja. A hármas a három angyal üzenete, vagyis az az üzenet, amelyre őket a kettesben tanítják. A négyes a negyedik nemzedéket azonosítja, s így meghatározza azt a prófétai

történelmet, amelyben az öt bölcs szűz megnyilvánul, és újjáteremtetik, amint azt a hatodik teremtési nap jelképezi. Ezután a hetedik lépés azonosítja a Filadelfiába való átmenetet és annak rejtélyét, hogy a nyolcadik a hét közül való. Ekkor a szövetség beteljesedik, és a „81” papsága felemeltetik, hogy bevégezze a kilences számmal jelképezett munkát. Minden egyes lépésnél az egy a Júda törzséből való Oroszlán, aki egyúttal Palmoni, a Csodálatos Számláló is. A 81 a papok jelképe. Palmoni teremtette az összes számot.

A tizenegy a huszonkettő felét jelképezi, és mindkettő az istenségnek az emberiséggel való egyesülését fejezi ki. Egy nemrégiben megjelent cikkemben két olyan kijelentést foglaltam bele, amelyek a kezdetre és a végre vonatkoznak.

Az első kijelentés rámutatott arra, hogy amikor Ellen White a szentélyről szóló első látomásait kapta, megmutattatott neki, hogy a szombat parancsolata fényesebben ragyogott, mint a többi parancsolat. Az is megmutattatott neki, hogy az utolsó napokban a „megtestesülés tana” szelíd ragyogással volt felruházva. A szombat kezdetben olyan világosság volt, amely a vég idején a megtestesülés tanát jelképezte. Az istenségnek az emberséggel való egyesülése a megtestesülés tana, mert ez Krisztusnak arról a tanáról szól, hogy magára vette az emberi testet, és ezáltal példát adott arra, hogy az istenség az emberséggel egyesülve nem vétkezik.

Tizenegy meg tizenegy huszonkettő, és a tizenegyes szám kezdi mind a tizenkét fejezetből álló szövetségi vonalat, és mindegyik huszonkettővel végződik. A Szentírásban a tizenegyedik fejezetek és a tizenegyedik versek a száznegyvennégyezer útjelzőit jelképezik.

2014

Az ukrajnai háború 2014-ben kezdődött, és a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejének külső határvonala.

„A déli király pedig haragra gerjed, és kivonul, hogy harcoljon ellene, tudniillik az északi király ellen; és az nagy sokaságot állít ki, de a sokaság annak kezébe adatik.” Dániel 11:11.

2020. július 18.

Az első csalódás Jézus késlekedése volt abban, hogy elmenjen feltámasztani Lázárt, a megkoronázó csodát és Isten pecsétjét. Jézus négy napot várt, mielőtt feltámasztotta volna Lázárt. A János evangéliumában található vers a hét csoda közül az utolsót azonosítja, amelyeket e evangélium közvetlenül megnevez. Az első a víz borrá változtatása volt. Sok világosság rejlik a hét csoda szemlélésében, amelyek a János 11:11-ben érik el tetőpontjukat, és minden teológus egyetért abban, hogy Jánosnál csak hét csoda van, azon az alapon, hogy ezek a csodák közvetlenül vannak azonosítva. Ezért Krisztus feltámadását nem sorolják a nyolcadik jel közé, noha az is csoda volt, és az Ő feltámadása a szövetség jele, így a János könyvében szereplő feltámadás a nyolcadik csoda, amely a hétből való, mert mind a megelőző hét csoda az Ő feltámadásának ereje által ment végbe.

Ezeket mondta; és azután így szól hozzájuk: A mi barátunk, Lázár, elaludt; de elmegyek, hogy felébresszem őt álmából. János 11:11.

2023. július

2023 júliusában a pusztában kiáltó hang olyan üzenetet kezdett hirdetni, amely az élet Szellemét hordozza.

És három és fél nap múltán az Istentől való élet lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. Jelenések 11:11.

János nyolc nappal a vasárnaptörvény előtt születik meg, mert apja, Zakariás a vasárnaptörvénynél szólal meg. János neve a vasárnaptörvénynél Zakariásról Jánosra változik meg, amikor névváltozása szövetségi kapcsolatot azonosít. A születés azokat példázza, akiket 2020. július 18-án az utcákon öltek meg, és akiknek feltámadását előképezi.

Bizony mondom néktek: az asszonytól születettek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; mindazáltal a mennyek országában a legkisebb is nagyobb nála. Máté 11:11.

2024

Ézsaiás azonosítja a második összegyűjtést, amely 1849-ben teljeseedett be. A második összegyűjtés 2023 júliusában kezdődött, és akkor ér véget, amikor Isten népe elpecsételtetik.

És azon a napon lesz, hogy az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy visszaszerezze népének maradékát, amely megmaradt Asszíriából, Egyiptomból, Patrószból, Kúsból, Élamából, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. Ézsaiás 11:11.

Közvetlenül a vasárnapi törvény előtt

Jézus éppen befejezte a diadalmas bevonulást, ezáltal azonosítva az átmenetet az Éjféli Kiáltástól a vasárnapi törvényig; vele vannak a tizenkét tanítvány, mert ők már a vasárnapi törvény előtt kiválasztottak.

És Jézus bement Jeruzsálembe és a templomba; és miután mindent körütekintően megsejmelte, mivel már beesteledett, kiment Betániába a tizenkettővel. Márk 11:11.

Amikor a megpecsételés végbemegy a száznegyvennégyezer emberen, közvetlenül a vasárnaptörvény előtt, az Istenség férjének és az emberiség feleségének egyesülése beteljesedik, és a kettő örökké egy, mert az engesztelés bevégeztetett.

Mindazáltal sem a férfi nincs meg az asszony nélkül, sem az asszony a férfi nélkül az Úrban. 1Korinthus 11:11.

Sárának, az 1863-as lázadás óta régóta esedékes csodálatos szülése akkor teljeseedik be, amikor a Jelenések tizenkettedik fejezetének asszonya ikreknek ad életet. Az első gyermek az Éjféli Kiáltáskor érkezik, a második pedig a vasárnapi törvény idején. A másodikként megszületett gyermek viselte a skarlátpiros fonalat, amely a Jerikóban adott Ráháb-jelképet ábrázolja.

Hit által maga Sára is erőt nyert ahhoz, hogy magot foganjon, és gyermeket szüljön, noha kora már elmúlt, mert hűnek tartotta azt, aki az ígéretet tette. Zsidók 11:11.

A Laodícea számára rendelt vasárnapi törvény

Jeremiás azonosítja a laodiceai Hetednap Adventista egyház felett kimondott ítéletet.

Azért ezt mondja az Úr: Íme, veszedelmet hozok rájuk, amelyből nem tudnak kimenekülni; és ha hozzám kiáltanak is, nem hallgatom meg őket. Jeremiás 11:11.

Ezékiel egyetért Jeremiás adventizmus feletti ítéletével.

Ez a város nem lesz nektek fazék, és ti sem lesztek benne a hús; hanem Izráel határán ítélek meg titeket. Ezékiel 11:11.

Az ősi Izráelnek mint Isten szövetséges népének félretételéhez hozzátartozik az is, hogy Isten féltékenységre ingerli a korábbi szövetség népét amiatt, amit elvetettek. Ez megismétlődik az adventizmuson a vasárnapi törvény idején.

Kérdezem tehát: Azért botlottak meg, hogy elessenek? Semmiképpen! Hanem az ő elesésük által jutott el az üdvösség a pogányokhoz, hogy féltékennyé tegye őket. Róma 11:11.

Az adventizmus, amely William Miller munkásságán alapul — noha azt elutasítják —, mégis az a mozgalom, amely felépítette a templomot; de miként Salamonnal is történt, aki szintén felépítette a templomot, megszegték a szövetséget, és királyságuk elvétetik tőlük, és olyan népnek adatik, amely Isten szőlőskertjét az Ő rendelése szerint fogja gondozni.

Ezért ezt mondta az ÚR Salomonnak: Mivel ezt cselekedted, és nem tartottad meg szövetségemet és rendeléseimet, amelyeket megparancsoltam neked, bizony elszakítom tőled az országot, és szolgádnak adom azt. 1Királyok 11:11.

A vasárnapi törvény Philadelphiára nézve

A vasárnapi törvény idején a diadalmas egyház a próféták szerint a maga földjére helyeztetik, és az a föld bővelkedik a késői eső üzenetében. Jerikó 1863-ban építettett újjá, és a vasárnapi törvény idején Jerikó lehull.

Hanem az a föld, amelyre bementek, hogy birtokba vegyétek, hegyes-völgyes föld, és az ég esőjének vizét issza. 5Mózes 11:11.

A város egy királyság, és a diadalmas egyház Krisztus dicsőséges királyságát jelképezi. A diadalmas egyház ama királysága a vasárnaptörvénynél kezdődik, amikor az Ő egyháza felemeltetik és felmagasztaltatik minden hegy és halom fölé.

Az igazak áldása által felmagasztaltatik a város; a gonoszok szája pedig romlásba dönti azt. Példabeszédek 11:11.

A kilencedik órában jött az angyal Corneliushoz, és arra utasította őt, hogy hívatassa Pétert, ily módon azonosítva azt az időt, amikor az evangélium a vasárnapi törvény idején a pogányokhoz jut. Amikor Isten arra utasította Pétert, hogy menjen, ez a tisztátalan állatok evéséről szóló látomás összefüggésében történt. Ez a vasárnapi törvénynél teljesedik be. A kilencedik óra egybeesik a kilencedik órával, amikor Krisztus meghalt. A kilencedik óra egy olyan időszak végét jelképezi,

amely a harmadik órában kezdődik, amikor Jézust megfeszítették, és hat órával később meghalt. Ugyanez az az időszak Péter esetében is, aki a harmadik órában a felsőházban van, majd a kilencedik órában a templomban. Az egyik kilencedik óra Krisztus halálával ér véget, a következő kilencedik órában pedig Péter a templomban van, és Jóel üzenetét hirdeti. Krisztus halála véget vetett a szövetségi kapcsolatnak Izraellel, és megnyitotta az ajtót a pogányok előtt, akiket Cornelius képvisel.

És íme, azonnal három férfi érkezett ahhoz a házhoz, ahol voltam, Cézareából küldettek hozzám. ApCsel 11:11.

Utálatosságok legyenek nektek; húsból ne egyetek, és tetemeiket is tartsátok utálatosnak. 3Mózes 11:11.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Azt álmodtam, hogy Isten egy láthatatlan kéz által egy művészien készített ládikát küldött nekem, mintegy tíz hüvelyk hosszúságút és hat hüvelyk szélességűt, ébenfából, gyöngyökkel művészien berakva. A ládikához egy kulcs volt erősítve. Azonnal kézbe vettem a kulcsot, és kinyitottam a ládikát; ekkor csodálkozásomra és ámulatomra azt találtam, hogy mindenféle és minden nagyságú ékszerekkel, gyémántokkal, drágakövekkel, valamint mindenféle méretű és értékű arany- és ezüstpénzzel volt tele, szépen elrendezve a ládikában, mindegyik a maga helyén; és ily módon elrendezve olyan fényt és dicsőséget vertek vissza, amelyhez foghatót csak a napéval lehetett mérni. ...”

„Belenéztem a ládába, de szememet elkápráztatta a látvány. Tízszeresével ragyogtak korábbi dicsőségükhöz képest. Azt gondoltam, hogy azoknak a gonosz személyeknek a lába homokkal súrolta meg őket, akik szétszórták és a porba taposták azokat. Gyönyörű rendben voltak elhelyezve a ládában, mindegyik a maga helyén, minden látható erőfeszítés nyoma nélkül attól az embertől, aki odahelyezte őket. Örömben felkiáltottam, és ez a kiáltás felébresztett engem.” Early Writings, 81–83.

„Az Úr eljövételét túl távolra helyezitek. Láttam, hogy a késői eső úgy közeledik, [oly hirtelen,] mint az éjféle kiáltás, és tízszeres erővel.” Spalding and Magan, 5.

És a bölcsességnek és értelemnek minden dolgában, amely felől a király kérdezte őket, tízszerte különbeknek találta őket, mint mind az írástudókat és csillagjósokat, akik egész országában voltak. Dániel 1:18–20.